

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 4 MARCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Peterzburg dnia 21go Lutego v. s.

Nayiaśnieysza Imperatorowa Jeymość Elżbieta Alexiejewna raczyła dnia 5go Lutego przybyć do Fuldy. — Matka Nayiaśnieyszey Pani, Margrabina Badeńska, z Królową Szwedzką, wyjechały na przyjęcie Nayiaśnieyszey Imperatorowej do Rohrbach. — W Bruchsal witały Nayiaśnieyszą Panią 16cie Panienek w białe szaty przyodzianych, które ofiarowały wiersze i owoce tamtey ziemi, iako to winograd, jabłka, kasztany, i inne frukta.

(z Gaz. St. Peterz. Inw.)

DZIENNIK DZIAŁAN WOJENNYCH ROSSYJSKO-PRUSKIEY ARMII.

(z Poczty Póln: ciąg dalszy.)

Miesiąc Grudzień 1813.

„Woyska Rossyjsko-Pruskie w ciągu marszu swiego ku Szwajcaryi, stanęły d. 5go b. m. w Królestwie Wirtemberskiem i W. Xięstwie Badeńskiem w następném rozłożeniu: Gwardya piesza Rossyjska około Durlach, a Pruska około Leimen, korpus Grenadyerow pod Eslingen: 1sza dywizya Kirysyerow pod Bittengen, druga pod Tubingen, 3cia pod Reidlingen: Kawalerya Gwardyi Rossyjskiej około Ettlingen, a Pruskiej pod Leonberg: woyska Hrab: Wittgensteina pod Balingen, lekki korpus Hrab. Płatowa w Techingen. Główna kwatera Rossyjsko-Pruskiej armii, która w marszu d. 1. Grudnia znajdowała się w Ober-Grissheim, 2 i 3go w Heilbronn, 4go przybyła do Kanstadt nie daleko Stuttgartu, i tam znajdowała się aż do 10go: Woyska Hrabiego Wittgensteina wystąpiwszy 9go ze swoich kwater, przybyły 13go do Offenburga i opasały miasto Kehl: inne zaś, to jest gwardye i cała rezerwa poszły w kierunku do Freyburgu. Armia Austriacko-Bawarska wyruszyła do Lörrach. Główna kwatera w tym marszu znajdowała się 10go w Esterdingen, 11go w Tubingen, 12 i 13go w Eichingen, 14go w Balingen, 15go w Rottweil; 16 i 17go w Donaueschingen. Hrabia Wittgenstein znajdując się w Offenburgu, i opasawszy twierdzę Kehl korpusem Xcia Eugeniusza Wirtemberskiego d. 13go posłał na lewy brzeg Renu Jen. Majora Sestawina z jednym półkiem kozackim, i 3ma szwadronami Huzarow, i w tymże czasie upewnił sobie związek z korpusem Feldmarszałka Blüchera i Jen. Hrabiego Wrede. — Dnia 14go nieprzyjaciel ośmielił się uczynić wycieczkę z Kehl, ale przyjęty przez dwa nasze półki pod wodzą Półk: Wolfa, przymuszony był powrócić do swoich szanów. Woyska Austriacko-Bawarskie wkroczywszy w tych dniach w granice samey Francyi, zajęły między innemi miasta Genewę, Neufchatel, i opasały Huningę i Belfort. W Genewie znaleziono 117, a w Neufchatel 20 dział, i nadto w ostatniem do 1000 sztuk broni. Znajdująca się w Genewie załoga Francuska w liczbie 2000 ludzi oddaliła się do Grenoble. Hrabia Wittgenstein zostawiwszy jeden korpus dla blokady twierdzy Kehl, pod wodzą X. Górczakowa 2, d. 19go wyruszył z innemi woyskami ku Rastadt, w zamiarze uskutecznienia przeprawy przez Ren pod Söltz. Załoga Francuska w Erjuncie podług umowy z Jener. Kleistem, od-

dawszy miasto woyskom Pruskim ze znajdującemi się w niem choremi i ranionemi, przeszła do Cytadeli, z warunkiem wstrzymania z obu stron kroków nieprzyacielskich. Zatem Jen. Kleist zostawiwszy tam potrzebną woysk liczbę, wyruszył z innemi do armii Jenerała Blüchera: dwie zaś Rossyjskie bateryjne rotty, znajdujące się przy tey blokadzie, zwrócone do woysk Hrab: Wittgensteina. Jen. Infant. Baron Saken przeprawiwszy się przez Ren pod Manheimem, d. 20go wziął szturmem redutę naprzeciw uściu rzeki Nekkaru, i w niej 6 sztuk artylleryi, 1go Kapitana, 6 innych oficerow, 300 szeregowych, reszta zaś załogi poległa na miejscu. Przy zdobyciu tey reduty szczególniey popisali się Jenerałowie Majorowie Zas i Talizyn, tudzież Półkownik 39go Strzeleckiego półku, Achlestyszew, który tu odniósł ranę. Strata nasza w zabitych i ranionych składa się z 200 ludzi, w liczbie pierwszych znajdując się Półkownik Białostockiego piechot. p. Szczołokow, a między drugimi tegoż półku Major Nikityn. D. 22 Grud. nasze korpusy Grenadyerski i Kirysyerski rozłożyły się w okolicach Bazylei, główna zaś nasza kwatera była w samey Bazylei. Tegoż dnia miasto Kolmar zajęte zostało przez korpus Austriacko-Bawarski. Korpus woysk Wirtemberskich posłany został w stronę Lucsel, a korpus Hrabiego Płatowa przez Epinal do Neuhateau. Partyzani Austriacy, Półk: Hrabia Thurn d. 20go przybywszy do Vesoul, udał się drogą do Langres, a Półk: Simbschen opanował wielki i mały St Bernard i Simplon. Jen. Major Xcie Szczerbatow przedłużając pogoń swoją za nieprzyjacielem ku Nancy, oddzielił drogą do Epinal część woyska pod wodzą Półk: Jefimowicza, który blisko Remiremont spotkawszy się z nieprzyjacielskim oddziałem kawaleryi, rozproszył go, wzięwszy 36 ludzi w niewolę. Przy tém zdarzeniu odbił Adjutanta Xięcia Szwarzenberga Półkownika Chotena, który odprowadzając do Francyi byłego w Szwajcaryi Posła Talleyranda, był przez Francuzów zatrzymany, jako jeniec! — Hrabia Wittgenstein znalazłszy rzeczą przyzwoitą przeprawę przez Ren, nie pod Söltz, ale przeciw Zamkowi Fort Louis uskutecznić, w nocy z dnia 22go rzucił tam most, i przeprawiwszy 4tą dywizyą z jej artylleryą, zdobył wspomniany zamek, i szaniec przedmostowy Alsace. Pomyślny ten wypadek nie kosztował go, tylko 32 ludzi w zabitych i ranionych. Jenerałowie Leytnanci Xiąże Eugeniusz Wirtemberski i d'Avray szczególniejszą tu odznaczyli się sławą. Kapitan Austriacki Polowich wiele także dopomógł do tey przeprawy, przez wystawienie mostu.

Xiąże Następca Szwedzki dnia 1go Grudnia miał swoją główną kwaterę w Neu-Münster, a 4go w Kiel. Korpus Jenerała Borstella dnia 20go Listopada pod Wessel, bardzo pomyślną stoczył z nieprzyjacielem utarczkę. Półk Kozaków Bychalowa na nowo się tu popisał. Wysłany przez Jenerała Borstela Major Knöring, uderzywszy na Neuss przeciw Dusseldorf, wziął tam 1go Półkownika, 18 Oficerów, kilkaset żołnierzy i jednego orła. Półkownik Toll dowodzący tym oddziałem, ścigał nieprzyjaciela drogą aż do Juliaku. Oddział Jenerała Barona Winzingerode, po krótkim strzelaniu do Rottenburga, zdobył go, przymuszając całą załogę oddać się w niewolę wojenną. Marszał-

Jełk Davoust wysłał z *Hamburga* całą swoją kawalerią wzmocniwszy ją znacznym odwodem piechoty. Oddział ten pod wodzą Jenerała dywizyi *Vichery*, atakował jedną pikietę kozacką pod *Tondorfem*, i ścigał, tak tę pikietę, iako też potem znajdujący się w *Rastadt* jeden kozacki półk do m. *Sick*, lecz tu Jenerał Major *Baron Pahlen*, spotkał go z 6 szwadronami regularney kawalerii, przymusił do ucieczki, i położywszy w pogoni 200 ludzi trupem, zabrał w niewolę więcej 150 żołnierzy i 120 Oficera. Jenerał *Dörenberg* atakował z trzema swemi batalionami trzy półki Duńskię piechoty, które wyszły z *Oldeslohe*, i te zapędził do *Bode*. Oddział awangardy Jenerała Hrab. *Wallmodena* odbił pod *Ekkenford* część nieprzyjacielskich bagażów, i wziął w niewolę kilkaset ludzi. Jenerał Major *Tettenborn*, przeszedłszy ze swoim oddziałem przez rzeczkę *Eyder*, zajął *Fridrichstadt*, *Töningen*, i *Husum*, i posłał podiażdy ku *Flensburg* i ku *Schleswick*. Pod *Harnau* zabrał on 120 wozów z chorem i ze 120 ludźmi: w *Husum* wziął 7 dział, a tak tu, iako i w *Töningen* rozbroił *Landszturm*, i zdobył więcej 300 sztuk broni. Jeden z jego oddziałów zniszczył w *Istelos* depo kawalerii. Armia Szwedzka przeszła przez *Eyder* między *Rendsburgiem* i *Kielem*. Korpus Duński odcięty przez Hrabiego *Wallmodena* od *Rendsburga*, obrócił się ku *Kiel*, przeszedł kanał i zburzył most. Hrabia *Wallmoden*, rzuciwszy most pod *Klawensen* przeprawił po nim oddział Jen. *Dörenberga* w kierunku do *Ekkernferd*, i swoją awangardę. Kilka batalionów piechoty, i jeden półk kawalerii postawione na straży mostu atakowane były od trzykroć przewyższających sił nieprzyjacielskich. Los bitwy długo był w równowadze, lecz nakoniec nieprzyjaciel był przymuszony ustąpić drogą do *Rendsburga*, zostawiając plac boju Hrabieciu *Wallmodenowi*. Tego i poprzedzającego dnia Hrabia *Wallmoden* wziął u nieprzyjaciela 8 dział i 400 jeńców: a oprócz tego zabił mu do 1,000 ludzi: sam zaś stracił w tém zdarzeniu iedno działo, i od 5 do 600 ludzi w zabitych, ranionych i bez wieści zamieszanych. Xiążę August Meklemburski, który się tu szczególnież znamięnował, odniósłszy ciężką ranę, pozostał był w ręku nieprzyjaciela, lecz potem wymieniony za Oficera równey rangi. Twierdza *Fridrichsort* poddała się przez kapitulacyą dnia 7go Grudnia: w nięj znaleziono 80 sztuk artylleryi z zupełną amunicyą: załoga ięj od 4 do 500 ludzi połączyła się z armią Duńską. Twierdza *Wollerein* poddała się także Jenerałowi *Tettenbornowi*: tu wzięto 18 dział, 10 moździerzy, a załoga poszła w niewolę wojenną. Załoga nieprzyjacielska w *Bredzie* w *Hollandyi*, za zbliżeniem się dwu kozackich półków z oddziału Jenerała *Benkendorfa* odeszła do *Antwerpii*, a *Breda* osadzona została przez woyska Sprzymierzone, które tu zdobyły do 600 jeńców. — Tym sposobem Armia Sprzymierzona dnia 4go Grudnia zajmowała już linią od *Bredy* do *Dusseldorfu*. Nakoniec dowodzący woyskami Duńskimi Xże *Hessen* proponował Xięciu Następcy Szwedzkiemu rozejm, na który zgodzono się do dnia 17 (29) Grudnia.

Dnia 26go Grudnia nasze korpusy Grenadyerski i Kirysierski, wyruszyły do *Altkirch* i. dywizya Grenad. opasała *Belfort*, inne stanęły na kwatérach. Gwardya przedłużała marsz swój ku *Bazylei*, Hrabia *Platów* poszedł ku *Maastaille*. Armia Austryacka znajdowała się pierwszym swym oddziałem w *Arcée*, zostawiając oddział w *Genewie*, oddziałami 2gim i 3cim w marszu ku *Besancon*, oprócz dywizyi *Bianchi* opasującej *Belfort*, czwartym zaś oddziałem w *Veille-re*. Główna kwatera Jen. Feldm. Xięcia *Schwarzenberga* była w *Monbeillard*, a główna kwatera woysk Rosyysko-Pruskich w *Altkirch*, gdzie przebyła 26, 27, 28, 29, 30 i 31go Grudnia. Główno-komenderujący Hrabia *Barclay de Tolli*, obejrawszy położenie twierdzy *Belfortu*, osądził bydz lepszym zostawić tylko pod nią dla blokady 3 półki grenadyerskie, inne zaś znajdujące się tam woyska rozłożyć

w okolicy na kwatérach. Jenerał Major Xże *Szczębatow* dnia 28go zajął m. *Epinal*, i przedłużał potem swój marsz ku *Nancy*, lecz spotkawszy pod *Charmes* 4ry mocne nieprzyjacielskie kolumny, był przymuszony dla nierówności sił swoich wrócić przez *Epinal* ku wsi *Touché*. Nieprzyjaciel chociaż nalegał na niego w tém ściganiu, lecz nie mógł mu żadney zadadź straty. Jeden szwadron kawalerii nieprz: który się werwał do *Epinal*, zniszczony przez kozaków, stracił, między innemi, samego Półkownika swojego. — Dnia 29go Grudnia w główney kwaterze otrzymano pomyślną wiadomość, że twierdza *Gdańsk* poddała się orężowi JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI. Gubernator ięj, Jenerał Francuzki *Rapp*, ze wszystkimi woyskami swoimi poddał się w niewolę wojenną, i odsyła się do Rosyji.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Troyes dnia 19go Lutego n. s.

Dnia 18go b. m. Marszałkowie *Oudinot* i *Victor*, uderzyli na *Monterau*, ale Królewicz Wirtemberski wsparty przez Jenerała *Bianchi* odparł ich atak, zadawszy znaczną nieprzyjacielowi stratę. Woyska Sprzymierzone w tém zdarzeniu iednego Jen. Francuskiego i kilka dział zdobyły. Jenerał *Winzingerode* doniósł, że miasto *Soissons* zajęte zostało przez Jenerała *Czerniszewę*. Jenerał Francuzki *Longchamps*, 3. Półkowników 5,000 żołnierzy, i 16 dział były tu zdobyczą woysk Sprzymierzonych. Jenerał nieprzyjacielski *Rusca* poległ na placu — Dnia 16go Hrabia *Platów* w mieście *Nemours* zabrał 500 jeńców i 9 dział. Francuzi po żwawey utarczce wyparci zostali z *Fontainebleau*, i ścigani aż do *Reau*.

Od Menu dnia 19go Lutego n. s.

Dnia 14go b. m. wyszedł ze *Stutgardu* 8my regiment piechoty i 3ci oddział artylleryi odwodowej pod wodzą Półkownika *Bartruff*, udając się do armii Królewicza. Królewicz i wszyscy Wirtemberscy Jenerałowie, którzy dnia 1go i 2go Lutego znajdowali się w sławney bitwie pod *Brienne*, otrzymali od Króla umyślnie dla tego ustanowiony złoty medal zaszczytu.

Ze Szwajcaryi dnia 19go Lutego n. s.

Na dniu 15tym Lutego Nayiaśnieysza Cesarzowa Jeymość Rosyyska spodziewana była do *Bazylei*.

Hrabia *D' Artois* pod imieniem Hr. *Ponthieu* znajduje się w tém mieście.

Od czasu ostatniego bombardowania *Huningi*, nic nie zachodzi pod tą twierdzą. Załoga ięj wywiesza ustawicznie raz białą, drugi raz czerwoną chorągiew.

Z Woyska Austryackiego będącego pod wodzą Jenerała *Bubna*, które teraz 36,000 ludzi wynosi, i którego główna kwatera z *Genewy* do *Chambery* przeniesiona została, ieden oddział wszedł do *Grenoble*; u podnóża także góry *Cenis*, stoi znakomity oddział woysk Sprzymierzonych.

Weronia dnia 12go Lutego n. s.

Dnia 11go b. m. poddał się zamek *Vecchio*. Załoga złożona od 120 do 130 ludzi wyszła z honorami wojennymi. Są to po większej części Włosi, albo inwalidzi. Pierwsi otrzymali wolność odejścia do swoich domów.

Bruxelia dnia 15go Lutego n. s.

Oprócz kilku twierdz, w których się ieszcze zamknęli Francuzi, cały już *Brabant* iest w mocy woysk Sprzymierzonych. Jenerał *Maison* dotąd ieszcze stoi w *Tournay*, wkrótce iednak przymuszony będzie opuścić to miejsce. Xiążę *Beaufort*, Margrabiowie *Asche* i *Chasteller*, iako deputowani tego kraju iadą do główney kwatery trzech Monarchów. Przednie straże Jenerała *Winzingerode* rozciągają się już aż do *Soissons*. Jenerał *Bulow* stąd wyruszył dla połączenia się z korpusem Jenerała *Winzingerode* i z Armią Szląską Feldm. *Blüchera*.

W okolicach miasta *Leodium* (*Liège*) wszystkie miejsca należące niegdys do *Hollandyi* objęte zostały

w Imieniu Xięcia Oranii i Hollenderskie herby wszędzie w nich zawieszono.

Francuzi opuścili także *Hulst* i *Axel*, i obiedwie te twierdze na rzecz Xięcia Oranii w posiadanie wzięte zostały. — Dnia 5go b. m. Flotyła Angielska zdobyła mocą przyscie pod *Flessyngą*, i tylko oczekuje na wzmocnienie, aby opanowała zamek *Batz*.
(z *G. Berlin.*)

Lubeka dnia 12go Lutego n. s.

Odebrano tu umyślnym doniesienie z *Hannoweru*, że pokoy między Rosyją i Danią dnia 8go b. m. podpisany, z Rosyyskiej strony przez Jenerała *Suchtelena*, z Duńskiego zaś przez *Szambellana Burke*.

(z *Pocz. Póln.*)

Wrocław dnia 23go Lutego n. s.

Po oddaleniu się Kroatów, Sasów, &c. w ogóle 2,700 ludzi wojsk obcych z twierdzy *Głogowy*, gdy załoga Francuzka do 1,600 ludzi zmniejszona została, Gubernator twierdzy *Laplane*, cztery razy ofiarował się do kapitulacyi, za każdym jednak razem propozycye jego odrzucone były, dla tego, iż żądał wolnego odejścia do Francyi. Zdaie się on teraz chce koncentrować szczupłe swoje siły, i dla tego spalił most *Cerbauski*, a z tak wielką pracą założony szaniec przedmostowy, i redutę napelnił prochem dla wysadzenia na powietrze. W nocy na dzień 11ty 200 ludzi z milicyi Pruskiej, wsparci przez Rosyan, zdobyli redutę, i osadzili na prawym brzegu *Odry* leżącą groblę, lecz gdy nieprzyjaciel z 15tu dział starał się zniszczyć te szance, i obawiać się także można było, aby rzucona bomba nie zapaliła miny, wojska zatym Pruskie, opuściły redutę, którą nieprzyjaciel w rzeczy samej wysadził potem na powietrze. Milicya nasza, która wśród tej żywej kanonady, wielkie męstwo okazała, liczy 2. zabitych i 2. raniomych Oficerów, 3. zabitych i 15tu raniomych żołnierzy. — Załoga Francuzka z twierdzy *Torgau*, w *Gorlitz* i w *Lauban*, odbyła drugą kwarantannę, po której do twierdz Śląskich zaprowadzoną będzie.

Frankfort dnia 12go Lutego n. s.

Armia Północnych Niemiec pod bezpośredniem dowództwem Xięcia Następcy Szwedzkiego Tronu, znajduje się w ciągłym marszu do Francyi. Korpus Hrabiego *Worońcowa*, z korpusem *Luzowa* wynoszący 15,000 ludzi, i składający awangardę tej armii, jeszcze dnia 2go Lutego przeszedł przez *Kolonję*.

(z *Pocz. Póln.*)

Londyn dnia 12go Lutego n. s.

Z *Chatyllonu* przybył już tu goniec od Lorda *Castlereagh*, który był opatrzony paszportami *Bonaparte*go, i przejeżdżał przez *Calais* — Według doniesień prywatnych z głównej kwatery Lorda *Wellingtona*, Francuzi dnia 23go Stycznia ścignęli przodowe swoje korpusy, tak te, które stały przed ich oszańcowanym obozem pod *Baionną*, iako też i te, które pod *Bidarrey* i *Reigorey* postawione były.

(z *Gaz. Berl.*)

Konstantynopol 28go Stycznia n. s.

Wielki Wezyr z powierzonym sobie wojskiem powrócił z *Serwii* do tej Stolicy. Uroczysty wjazd jego miał miejsce dnia 17go b. m. ze wszelką ceremonią i okazałością. (z *Pocz. Póln.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Berlin dnia 1go Marca n. s. Z najnowszych doniesień z *Troyes* pod dniem 19tym Lutego dowiadujemy się o następnej wojsk pozycyi: wielka armia w *Nemours*, *Moyet* i *Fontainebleau*, a główna kwatera Xcia *Schwarzenberga* dniem późniejszy, to jest: 20go miała być przeniesiona do *Traines*; Hrabia *Wittgenstein* stał przed *Nangis*; *Feldmarszałek Blücher*, Jenerałowie *Saken* i *Kleist*, między *Chalons* i *Meaux*; Jenerałowie *York* i *Winzingerode* w *Rheims* i w okolicach, od którego to ostatniego miasta, Jenerał *Bülow* dnia 16go Lutego nie był tylko o 4ry marsze oddalony; tak dalece, że w głównej kwaterze rachowano z pewnością, iż Jenerał *Bülow* dnia 19go, a najpóźniej 20go skutecznie swój związek z Jenerałami

York i *Winzingerode* pod *Rheims*. *Napoleon* tym czasem zbierał swe siły w okolicach *Meaux*, i rozumiano powszechnie, że po dopełnionem połączeniu się wszystkich armii Sprzymierzonych, w iednymże czasie atakowany będzie z czoła, i z obudwu skrzydeł.
(z *Gaz. Berlin.*)

Jeszcze dnia 12go Lutego, oddział kozaków wpadł do *Fontainebleau*, dla oswobodzenia Papieża, lecz ten dwoma dniami pierwiej do *Blois* nad *Ligerą* uwięziony został.

— Listy odbierane ze wszystkich Prowincyi Francuzkich już oswobodzonych, stwierdzają zgodnie, że nieszczęśliwi mieszkańcy z otwartemi wszędzie rękami spotykają wojska Sprzymierzone, błagając o pomoc przeciw najokropniejszej tyranii, iako ich uciska. A iako Sprzymierzeni na znak swojego związku, noszą teraz białą przepaskę na lewey ręce, tak też i mieszkańcy wszystkich stanów ubiegają się na wyścigi mieć ten znak, a przeto stają się Sprzymierzeńcami Sprzymierzeńców. (z *Gaz. St. Peterz. Inw.*)

Hrabia *D' Artois*, rozkazał drukować w *Bazylei* odezwę do Narodu Francuzkiego podpisaną przez *Ludwika XVIII.* dnia 1go Lutego, w której utrzymanie Senatu; zatwierdzenie przedaży dóbr narodowych, iako też dostoięństw przez *Napoleona* udzielonych, &c. &c. przyrzeka. Xiążę *Berry* wydał tak krótką, ale bardzo mocną i wymowną do Francuzów proklamacyą. (z *Zusch.*)

— Jedno pismo publiczne zawiera wstawienie się *Ludwika XVIII.* do iednego Wielkiego Monarchy stałego ładu za 150,000 Francuzów, którzy się w krajach jego iako jeńcy woinni znajdują. (z *Zusch.*)

— Słychać że Wielki Xiążę *Würzburgski* ma być jeneralnym Gubernatorem Niemieckich Prowincyi za *Renem*.

Dnia 24go (12go Marca) iako w dzień Wstąpienia na tron Najjaśniejszego Cesarza *Wszech Rossyi* zaczęło się w *Dreznie*, wielkie wystawienie na widok publiczny dzieł sztuki i przemysłu.

— W *Berlinie* dnia 21go Lutego, otworzone zostało zgromadzenie reprezentantów narodowych.

— Na kongressie w *Chatillon* Posłowie Mocarstw Sprzymierzonych mieli podać ultimatum, według którego, nim się daley postąpi w układy o pokoy, żądają, aby Rząd Francuzki oddał w zakład twierdzę *Moguncyą*, *Luxemburg*, *Strazburg* i *Mantue*. (*Zusch.*)

— Tak nazwana *Hamburgska góra*, przedmieście, które *Davoust* spalił, miała od 6 do 7,000 mieszkańców.

— Cesarz Austryacki rozkazał w *Tryeście* uformować korpus wojsk morskich.

— Z Anglii mocna bardzo flota wojenna uzbrojona została przeciwko Północnej Ameryce. Ta flota bierze z sobą wiele rac *Kongrewskich*.

— Twierdza *Gorkum*, która się wojskom Sprzymierzonym poddała, zawiera 1,300 domów i 11,000 mieszkańców. To miasto dość regularnie zabudowane jest mocną twierdzą, przez iedynąście bastionów, tudzież przez głębokie i szerokie fosy bronioną. Ma ona tylko trzy bramy, do których trzy wielkie groble prowadzą; leży na prawym brzegu *Waali*, w tém właśnie miejscu, gdzie *Moza* wlewa się do tej rzeki, bierze nazwisko *Merwede*. Przy tej twierdzy leży miasteczko *Workum* i zamek *Lövenstein*, ostatni sławny więzieniem i ucieczką znanego *Hugona Grotiusza*. Przy wezbraniu rzek na wiosnę zniszczone bywają niekiedy ogromne groble, i woda w tej okolicy około 40 wsi zalewa.

— Jenerał *Rampon*, który był rządcą twierdzy *Gorkum*, był w pewnym względzie pierwszym twórcą wzrostu *Napoleona*. Pierwsza albowiem bitwa, którą *Napoleon* stoczył pod *Monte-notte*, była już przegrana, lecz *Rampon*, na ówczas Szef batalionu, któremu była powierzona obrona iednego szanцу, tak się w nim uporczywie i długo utrzymywał, że *Bonaparte* zyskał czas do zebrania swego rozproszonego wojska i obeyścia nieprzyjaciela.

— Według gazet Angielskich początek poróżnienia *Lucyana Bonapartego*, ze swoim bratem, stąd poszedł, że pierwszy będąc Prezydentem Sądu złożonego na *Xiążęcia Enghien*, uznał go niewinnym i wolnym, i innych nawet Sędziów do zdania swego pociągnął; tak dalece, że *Napoleon* inny Sąd na tego *Xiążęcia* wyznaczać musiał.

— Donieśliśmy w poprzedniczej gazecie o mowie, jaką *Pan Lainé* sławny Adwokat z *Bordeaux* miał w Ciele Prawodawczém względem układów o pokoy z Mocarstwami Sprzymierzonymi; Członek teyże Kommissyi *Pan Rainourd* z *Dijonu* miał w teyże okoliczności mowę, w której dawszy krótki rys historyi dwóch ostatnich kampanii *Napoleona*, tak daley mówi: „Musimy wyznać, że tryumfujący i zwycięzki nieprzyjaciel, stanąwszy nad brzegami *Renu*, podał Monarsze naszemu takie propozycye do pokoiu, które ieśli on odrzucił w tenczas, kiedy żałośny stan Francyi nie był jeszcze zupełnie rozstrzygniony, tedy roztropność nie radziła trwać niezmiennie przy tém samém zdaniu w momencie, kiedy już granice Francyi zewsząd zagrożone i przekroczone zostały. — Gdyby nieprzyjaciele podawali nam poniżające warunki, tedy Cesarz za całą odpowiedź narodowi swojemu mógłby mu być tylko przeczytać projekt pokoiu; lecz zdaie się, iż Mocarstwa Sprzymierzone chcą tylko nas wrócić do dawnych granic, i zatamować źródła tey żądzy zawoiować i sławy wojenney; która od lat 20tu tak szkodliwa była Narodom Europy. — Takie propozycye do pokoiu nie zdają się poniżać narodu, gdyż też same zawierają w sobie dowód, że obcy umieją szacować nasze męstwo i odwagę. Nie oni tylko sami chcą położyć granice naszej przemocy, ale świat cały przestraszony woła o powrót praw wszystkim Narodom właściwych. *Pirenie, Alpy i Ren* ograniczają niezmierną przestrzeń ziemi, zawierając Prowincye, które nie zawsze początkowie do Państwa 3ch *Lilii* należały; a iednakże korona niegdyś Królów Francuzkich blaskiem sławy i powagi nieustępowała żadney z koron Europy.

(Tu Prezydent Ciała Prawodawczego przerwał Mowcy temi słowy: *Mówco, to co mówisz, iest przeciwnie Konstytucyi*: na to *Pan Rainourd* odpowiedział: „Nie widzę tu nic przeciwnego Konstytucyi, oprócz obecności twoiey, i tak daley mówił.

„Protektorat związku Reńskiego przestał być zaszczytem korony, do której był przywiązany, jak tylko narody w tym związku będące nie pragnęły więcej i wzgardziły tą protekcyą. Nie może być tu mowa o żadném prawie zawoiowania, ale tylko o przymierzu, które samym ludom Niemieckim korzystnem być mogło. Potężne ramie przyrzekło im wsparcie: chcą się oni wyiąć z pod tego dobrodziejstwa, jakoby to ciężkim dla nich było. Przystoi więc na godność Cesarza zostawić te narody ich własnemu losowi, kiedy one chętniey władzę Austrii uznawać nad sobą życzą. — Co się tycze *Brabantu*, *Sprzymierzeni* chcą się w tym razie stosować do traktatu *Lunewilskiego*, a nam się zdaie, że *Francya* bez szkody odstąpić może tych prowincyi, których utrzymanie jest tak trudne, w których duch Angielski wyłączenie panuje, i dla których handel z *Anglią* stał się tak gwałtowną potrzebą, iż one przez czas naszego panowania przyszły do ubóstwa i nędzy.

„Widzieliśmy jak całe familie *Hollenderskie* opuszczając rodzinną ziemię, jak gdyby w niey morowa zaraza panowała, bogactwa i przemysł swojej oyczyny do naszych najzaciętszych nieprzyjaciół przenoszą.

„Nie potrzeba zapewne osobliwszey odwagi, aby zanieść prawdę do serca naszego Monarchy, ale gdybyśmy też i na największe mieli się narazić niebezpieczeństwo, przenieśliśmy je nad zdradę położonego w nas zaufania, i prędzeybyśmy wystawili na

szanie własne życie, jak dobro narodu, którego jesteśmy reprezentantami. Powiedzmy więc szczerze: nasze nieszczęścia dosięgły najwyższego stopnia, oyczyna ze wszystkich punktów swoich granic jest zagrożona, handel zniszczony, rolnictwo w upadku, przemysł zatamowany, i nie masz żadnego *Francuza*, któryby w swoim majątku lub w swojej familii nie poniosł jakiey okrutney straty. — Jakież są przyczyny tak okropney nędzy? Oto fiskalna Administracya kraju, niezmiernie podwyższenie podatków, bardzo szkodliwy sposób ich pobierania, a jeszcze szkodliwsze nieumiarkowanie w coroczném wybieraniu niezliczonych rekrutów.

„Od lat 5 wieśniak nic swojego nie posiada: owoce jego trudów i pracy służą do powiększenia dochodów skarbowych, które corocznie są wyczerpane dla tego, że tworzyć potrzeba armie po armiach, mieczem nieprzyjaciół albo głodem zniszczonych. *Konskrypcya* stała się dla całej Francyi nienawistnym biczem, dla tego, że w jej wykonaniu przesadzano się ustawicznie, nie zachowując żadney miary. Od dwóch lat do tego przyszło, że corocznie trzy razy, czyni się zniwo ludzi.

„*Barbarzyńska* i żadnego celu nie mająca wojna połyka peryodycznie naszą młodzież, naukom, rolnictwu, handlowi i sztukom wyrwaną. Czas jest, aby znowu narody odetchnąć mogły, czas aby Mocarstwa ziemi przestały się nakonić wzajemnie baryzować i niszczyć, czas aby trony były umocnione, i aby nakoniec przestano wyrzucać Francyi, iż ona głównią swojej rewolucyi chce podpalić świat cały. — *J. C. Mość* tym samém zapewne oddycha uczuciem; pała on żądzą uszczęśliwienia swego ludu, i jest godnym spełnić to wielkie dzieło. — Wojownik może być uniesiony żądzą sławy i świetnością zwycięstw, ale geniusz prawdziwego bohatera pogardza chwałą, jeżeli ta kosztem krwi i spokojności ludów nabyta; być musi, i prawdziwą swoją wielkość znajduje w uszczęśliwieniu narodu, którego się opiekuje losami. *Monarchowie Francuscy* mieli sobie zawsze za chlubę wyznawać, że koronę swoją winni byli Bogu, ludowi i swej szabli; ponieważ pokoy, Cywilizacya i potęga narodu, wraz z jego swobodą są najmocniejszymi warunkami każdego Państwa. (z *G. Berl.*)

N. 1764.

P O D R A D.

1 Zyczący sobie podić się przewozu chleba z magazynów leżących na brzegu rzeki *wilii* na *Łukiszkach*, w inne miejsca na to w mieście przeznaczone, raczą się stawić dla targu do Kommissyi *Wileńskiego Prowiantskiego Depo*, codziennie od daty niniejszey do dnia 12go tego miesiąca, gdzie uwiadomieni będą o ilości potrzebowaney przewozki, i o miejscach, gdzie przewozić. Dnia 2go Marca 1814.

Siódmej klasy Pośników.

OBWIESZCZENIE SĄDOWE.

1 Sąd *Exdywizorski* *Remissą Sądu Głównego* 2go Departamentu *Litt*: *Wileń*: *Gubernii* dla zrobienia winney satysfakcyi Kredytorom *WW*. Sędziów *Sopoćkow* naznaczony, po uprzedzonym Dekrecie akcesoryynym, dnia 18 praesentis do majątku *Białozorowa* zjechawszy, Kredytorom tychże *WW*. *Sopoćkow* zapowiada, że dnia 10 Marca zamiarem o czewistego rozsądzienia sporów do namowy całkowitą Sprawę weźmie, i w myśl *Remissy* na niestawiających *amissyą* zapisze. Datt 1814 miesiąca *Februari* 25 dnia.

Wincenty Mołochowiec Prezydujący Sędzia
Grodz: *Kowień*:

Józef Skarżyński Sędzia Grodzki *Pttu Trockiego* *Exdywizor*.

Theodor Pietkiewicz Grodz: *Wilkom*: *Pisarz*
i *Exdywizor*.

Ostateczne ostrzeżenie do Possessorów Dóbr i Kapitałów Edukacyjnych.

2 Kommissya do Fundusów Edukacyjnych na Gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i na Prowincję Białostocką naznaczona, pomimo użyte środki nie widząc ze strony Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyjnych przyzwoitej troskliwości i pośpiechu w opłacie remanentów od nich należących, a z drugiej strony uważając, że zamitrażony w znaczney już ilości dochód szkolny może zrzucić zupełne zatrzymanie biegu nauk; przymuszona nakoniec została przystąpić do kroku już ostatecznego, to jest: do wyznaczenia stosownie do Konstytucyi 1775 *Sekwestраторów*, dla odjęcia dóbr niewypłatnym Possessorom i dla ogłoszenia onych pro vacantibus do sprzedaży przez licytacją, oraz do zaięcia dóbr Ewicyjnych w extenuacyę. Uwiadamiając o tém Kommissya Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyjnych, jeszcze im ostateczny podaje środek do uniknienia tego przez prawo i przez rozkazy Zwierzchności wskazanego rygoru: a ten środek jest nie inny tylko, ażeby w przeciągu tygodni trzech od daty tej publikaty wnieśli należność Funduszowi Edukacyjnemu zawinioną. Ktokolwiek w tym naznaczonym terminie okaże troskliwość w zaspokojeniu Funduszu; taki, chociażby nawet zostawał jeszcze cokolwiek dłużny, znajdzie wzgląd sprawiedliwy, i rugowany z dóbr nie będzie. Ci zaś, co są zupełnie w opłaceniu remanentu niebali, którzy nie tylko z lat kilku zostają dłużni, ale i późniejsze nawet raty płacić zupełnie zaprzestali; tacy, iako już na żaden wzgląd nie mogący zasygnować, dobra przez nich posiadane bez powrotu utracą. Przed upłynieniem powyżey oznaczonego Śniedzielnego terminu od daty dójścia tej publikaty, każdy Possessor dóbr i kapitałów Edukacyjnych uprzedzając wysłanie *Sekwestratora*, zawiadomi Kommissyę wiele remanentu do Kancelaryi zapłacił i iaka jeszcze ilość do wypłacenia pozostaje. Niedawiający o tém wiedzieć Kommissyi, poczytani będą iako niechęcy już zupełnie korzystać z tego udzielonego jeszcze trzytygodniowego terminu, i poświęcający dobrowolnie majątki swoje na odjęcie i sprzedaż per plus offerentiam. W tych tedy kontentach Kommissya postanowiwszy przesłać do każdego Possessora exemplarz drukowany tego ostatecznego już ostrzeżenia, podadź ono nadto i do Gazety Kuryera Litewskiego Kancellaryi swojej zaleca. Datt w Wilnie na Sessyi dnia 26go Februaryi 1814 roku.

Adam Hrabia Chreptowicz Kom. Sąd. Edukacyjney Kommissarz.
Michał Dmochowski Pisarz.

OBWIESZCZENIA SADOWE.

1 1814 Febr: 27 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie Dekretem Remissyjnym Departamentu Sądu Głłgo Spraw Cywilnych Gubernii Litt. Wileńskiej w dacie 1813 gbra 15 dnia dla rozdziału Dóbr Łazdun Dziedzictwa JW. Józefa Wołodkowi-cza Marszałka był: Gubernii Miń: i Kawalera dnia 15 Febr. roku bieżącego przybywszy, Kopią Spraw i komportacyą do Kancellaryi Ziem: Oszmiań: tak ze wszystkimi stronami w Sprawę wchodzącemi, jako też z JX. Józefem Korwelem na dzień 1 Maja roku terażniejszego 1814 z persystencyą dwu miesięczną i wolną dla wszystkich stron do Sprawy należących komunikacyą decydował. Akta kalkulacyi, weryfikacyi i Inkwizycyi w Dobrach na Exdywizyę idących na dzień 25 Julii całym swym kompletem uznał. Pomiarę wszelkich Dóbr i Komornikow respective onych determinował wyznaczonym z Sądu swojego Administratorom opłatę Skarbowi należną, punktualnie dopełniać zalecił i powtórny Zjazd dla oczewistego rozpoznania Sprawy na dzień 2 gbra roku terażniejszego dla wszystkich stron do Dóbr Łazdun w Guber: Wileń: w Pwcie Oszmiań: przeznaczył. O czym wszystkich JWW. i WW. Kredytorow i Pre-

tensorow przez trzykrotną w Kuryerze Lit: awizacyą uwiadamia.

Kanutt Romanowicz Sędz. Z. Pttu Wileń: Prezyd. i Exdywizor.

Józef Kuczewski Prezes Grodz: Pttu Trock: Exdywizor.

Wincenty Szukszta Sędzia Ziem: Pttu Kowień: Exdywizor.

Ignacy Kłoczowski Prezydent Ziem: Pttu Dun: Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziem: Pttu Wilejskiego Exdywizor.

L. Krzykowski Szambelan, Exdywizorski Regent:

1 Wszystkim Kredytorom do massy po zesłłym Woyskim Justynie Anforowiczowi należnym, oznaymujemy, iż w skutek wydanego Obwieszczenia Sąd Exdywizorski niezawodnie na dzień 26 Aprlia terażniejszego roku, dla ukończenia dzieła swego do majątności Zag w Powiecie Wilkomirskim leżący ziedzie.

Imieniem Sędziego Krogera Regent Sciepora.

Wyciech Hutorowicz b. Exaktor Pttu Wilkom.

3 Sąd Exdywizorski, w majątności Janopolu odbywający się, po dokonaniu dzieła sobie poruczonego, zabierając się do promulgaty Dekretu, ażeby wszyscy Kredytorowie, mający w nim swoje pretensye, do wysłuchania tegoż Dekretu, i przyięcia satysfakcyi, zebrać się mogli — Ogłasza, iż w dniu 6 miesiąca Marca roku terażniejszego promulgata wyroku nastąpi, i przy tym obwieszcza, że do dni 8 po ogłoszeniu tegoż wyroku, dla przyięcia przysięg i zrezolwowania appellacyów, trwać in fundo Janpola będzie — Dla wiadomości więc powszechney, ogłoszenie to, do potrzykrotney wszystkim przez gazetę komunikacyi podaje — Datt roku 1814 miesiąca Februaryi dnia 20go w Janpolu.

Onufry z Klimontta Klimowicz Sędzia Ziemski Powiatu Wilkomir. Exdywizor. Prezyd.

Felicyan Zeffeld Gadon Ziemski Powiatu Telszewskiego Pisarz, Exdywizor.

Franciszek Łopaciński Sędzia b. Grodzki Upitski Exdywizor.

3 Sąd Exdywizorski na domiar satysfakcyi Kredytorom WW. zesłłego Jerzego i żyjącego Wilhelma Kowalewskich należney, za Remissą Ziem. Upit. do Folwarku Dargiau w tymże Powiecie położonego na dniu 2. Januar. tego roku przybył — Po ułatwieniu wstępnych sporów — Ostateczny zjazd do dnia 15go Maja tegoż 1814 roku odłożył — Pretensye obiawić się mające na onym terminie rozsądzi — Nie obia-wionych zaś Ammissyą zapisze — Uwiadamiam

Adam Jasiński Reg. Ziem. Upit. i Exdywizorski.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Ziemską Pttu Upit: do majątku Kirszan w tymże Powiecie położonego, zamiarem spełnienia Kredytorom W. Adama Pousłowskiego Rotm: należney satysfakcyi, na dniu 9 xbra w 1 przeszłym przybył — Akcesoryjne kwestye ułatwił — Termin ostatecznego zjazdu na dzień 1 Maja terażn: Roku 1814 zamierzył, w jakowym terminie pretensye rozmaite rozsądzi, nie objawionych ammissyą zapisze, uwiadamiam — 1814 Febr: 15 dnia.

Adam Jasiński Regent Ziem: Upit: i Exdywizor.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star: Peysacha Szenderowicza Obywatela Wileń: naznaczony z reguły Dekretu Remissyjnego Ziem: Wileń: ad fundum Kamienicy w Wilnie pod Nrem 236 między Jądkową a Żydowską ulicą sytuowanej przybywszy, jako w pierwszym terminie komportacyą wszelkich Dokumentow od dnia 1 Apr: po dzień 1 Maja roku idącego do Kancellaryi Ziem: Wileń: z oddaniem adinvicem Kopii z Spraw na wszystkich Kredytorach i Pretensorach, oraz na samym Star: Peysachu Szenderowiczu współ z rejestrem majątku ruthomego uznał, persystencyą do dnia 15 Maja zamierzył i dalsze początkowe ustanowiwszy wyroki, termin powtórny zjazdu dzień 1 Junii 1814 roku naznaczył; żeby więc Kredytorowie i Pretensorowie do takowego Sądu pod upadkiem swych pretensyow stawali i łączyli się, ninieyszą trzykrotną do Kuryera Litt: podaje awizacyą.

O S W I A D C Z E N I A

1 Wpływ obcey do domu naszego osoby, poróżniwszy zgodne od lat najmłodszych Rodzeństwo, wprowadził smutne emulacyi skutki, z wypadku których zesłły Ignacy Podkomorzyc Powiatu Wilkomirskiego najmłodszy z braci, cierpiąc po zawar-

tym dziale prostytucją od Kredytorów zeszłego Chorażego, rozpoczął w roku 1810 w Departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego proceder, i za oddaniem dwóch starszych braci sched swoich na taxę, uzyskał w roku 1812 Dekret Remissyny z przeznaczeniem jednego Sądu Exdywizorskiego, który, lubo w terminie pierwszego zjazdu w dniu 14 Jannaryi roku terażniejszego złożony, rozpoczął swoje Sądownictwo, i o tém przez Awizacyą w Gazecie ogłosił; gdy jednak część znaczna Kredytorów przekonana o mojej rzetelnej chęci ułożenia się, dla uniknienia prawnych wydatków, nie życzy sobie kontynuacyi wzmienionego Sądu, stosując się przeto do żądań słusznych połączonych z obustronnym dobrem, powodowany też własną chęcią uiszczenia się dwóch zeszłych braci, po których z prawa naturalnego majątki do mojego zawładania przyszły, i całego roduństwa Wierzycielom, do jeneralnego układu dzień 9 miesiąca Aprila idącego roku w mieście Wilnie odbieram — z ufnością, iż wszyscy JWW. i WW Kredytorowie sami, lub przez swoich Plenipotentów dowody należnościów skomunikować raczą, i mając na celu zbliżenie dla siebie satysfakcyi do ułożenia się przystąpią — Ażeby zaś szczerą moją determinacyą, tym pewniejszy osiągnąć mogła skutek, upewniam, iż Dobra we dwóch Powiatach Wilkomirskim i Zawileyskim położone, mogą być postąpione Prawem Arendownym, Zastawnym, sprzedawane na Dziedzictwo w całości funda, lub częściami, oraz summy za Obligami mnie należące zostaną przelane.

Benedykt Morykoni Mar. Pitu Zawileyskiego.

3 Oświadczenie Imieniem JPanów Michała i Karoliny z Preysów Machnaurów, oraz Maryanny Preysówny z dokładem jej opieki Obywatelów Wileńskich, czyni się z następnej okoliczności — Frydрых Preys, obiąwszy po Rodzicach swych w Mieście Wilnie na Ulicy Zamkowej Kamienicę w trzeciej tylko części na Jego, a we dwóch na oświadczającą się Karolinę Machnaurówę i Maryannę Preysównę spadającą, nie tylko że intraty kilkoletnie zmarnotrawił, ale nadto na swoją część znaczne długi zaciągnął, a gdy Kredytorowie onego zajmować przez Tradycyę, nie tylko jego schedę, lecz i oświadczających się zaczęli, w ówczas oświadczające się wszedłszy z prośbą do Magistratu Wileńskiego zyskali dodanie sobie opieki, która starała się dotąd schedy oświadczających się ochraniać, między tym Frydрых Preys oddalając się z Wilna, postanowił dwa Tranzakta, pierwszy zapis Plenipotencyyny Wielmożnemu Justynowi Wysockiemu do ułatwienia iego interessow, drugi Assekuracyyny nadający moc oświadczającym się Machnaurom układać się z Kredytorami iego, lecz to czynić za wiedzą W. Wysockiego — to wszystko uczynił w roku 1811 Oktobra 3go — Na mocy więc takowych Tranzaktów oświadczający się Machnaurowie z wielu Kredytorami poczynili układy, wielu spłacili, a gdy dostrzegają, że opłacone długi przewyższają wartość schedy Fryderyka Preysa, a tym czasem robione przez iego nowe kredyty w Słonimie mogą jeszcze bardziej obciążyć iego schedy — tudzież gdy tenże Frydрых Preys, przez list w Roku idącym 1814 Februarij 13go dattowany z Słonima, dał oświadczającemu się Machnaurowi wiedzieć, że Plenipotencyą wydaną W. Wysockiemu przez uczynione w Aktach Ziemskich Powiatu Słonimskiego w roku 1814go Februarij 10go oświadczenie cofnął, z tym tak w celu zapobieżenia mogącym się przez Frydrycha Preysa namnożyć ciężarom, iako też w zamiarze zawiadomienia kredytorów tegoż Preysa w Gubernij Wileńskiej znajdujących się, oświadczający się przedsięwzięli uwiadomić, aby nikt odtąd nie ważył się kredytować żadnych summ, gdyż dla obciążonej już onego schedy, satysfakcyi zyskać nie będą mogli, kredytorów zaś dawniejszych ostrzegają, iż gdy W. Wysocki jest już usuniętym od Plenipotentowania, a w przytomności onego tylko można było układy czynić — Zatem, iż onych już zawierać oświadczający

się samoiedni nie mogą — u tego Oświadczenia podpis taki, Michał Grabowski Opiekun — Roku 1814 miesiąca Februar. 20 dnia

3 Judel Neftolowicz Grusko, na mocy mnie Kawencyynego Dokumentu wydanego od W. Rewkowskiego Deputata Powiatu Oszmiań: na połowę Domu jego w mieście Wilnie sytuowanego, wydałem dwie Plenipotencyi Star. Gdalii Abramowiczowi Kupcowi 2giey Gildyi Białostockiey iedną na onym domie zawierać w imieniu moim kontrakty, drugą na uzyskanie mnie należności od Skarbu, i iak w onych jest poszczególniono, że owa Plenipotencya miała służyć od dnia 17go Februarij, a gdy ja Judel Neftolowicz posłałem mojego drugiego Plenipotentą, i ten przybył dnia 16go i podał nazajutrz rano prośby do Policyi, i Gubern. Rządu Białostockiego, o wydaniu Plenipotencyow przezemnie Judela Neftolowicza Gdalii Abramowiczowi wydanych Kupcowi drugiey Gildyi Grodz. o znikczemnieniu takowych Plenipotencyi, ażeby nikt z onym w żadne kontrakty, w umowy ze Skarbem, albo z partykularnemi nie wchodził, ostrzegam przez ninieyszą awizacyą, iż wagi i waloru żadnego mieć one dane Plenipotencye przezemnie Judela Neftolowicza Gruski Gdalii Abramowiczowi Kupcowi Białost. drugiey Gildyi wydane mieć nie będą, przed całą Publicznością oświadczam.

D O A R E N D Y

2 W imieniu wszystkich Kredytorow mających lokacye z Dekretu Exdywizorskiego na kamienicy Po-Jocherowskiej, podaje się do wiadomości: iż taż kamienica pod Nrem 55 w mieście Wilnie na Zamkowej ulicy sytuowana od terminu dnia 23 Aprila roku idącego 1814 jest do wypuszczenia w arędę roczną, ktoby zaś wżyczył wziąć pomienioną kamienicę w arędę, tedy dla zrobienia umowy i zawarcia kontraktu ma się udać do niżej podpisaney, mającey nad taż kamienicą administracyą za Dekretem Exdywizor: massy Jocherowskiej, mieszkającej w własnym domie pod Nrem 110 na Zamkowej ulicy sytuowanym — Datt w Wilnie roku 1814 27 miesiąca Februarij. — *Zuzanna Lachowiczowa Sekr. b. D. P.*

W E Z W A N I A

3 Zyczący wypuścić w trzyletnią, lub też i w dalszy czas, arendę, majątek w bliskości Wilna położony, i nie daley nad sześć mil; któryby zawierał w sobie od dziesięciu do dwódziestu dymów ciągłych, Młyn, Browar, Las na potrzeby, a nadewszystko zabudowanie mieszkalne; raczy zgłosić się dla zainformowania się do handlu JP. Kotkiewicza Radzcy M. W. przeciwko Ratusza.

2 Podaje się do wiadomości, iż w majątności Gross-Ekau nazwaney zakłada się tey wiosny pod dozorem JP. Piotra Kockum Fabryka robot miedzianych i hamernia. Jeżeliby więc kto podobnych robot potrzebował, ma się udać do JP: Piotra Kockum do Gross-Ekau, gdzie za mierną zapłatę naylepiey będzie usłużony.

O G Ł O S Z E N I E

1 Dnia 24 Miesiąca Februarii roku idącego podany JW. Vice Gubernatora Wileń: i Kawalera Bobiatyńskiego Antoni Chrapowicki wzięty na usługi za chłopca z Folwarku dziedzicznego Pikieliszek w Powiecie Wileń: leżącego, lat 16 mający, wzrostu małego, włosów na głowie ciemnych, szatę nosa pociągłego, oczu szarych — na którym było odzienie płaszczek szaraczkowy, kurteczka i reytuzi takż szaraczkowego sukna, zbiegł i niewiadomo dotąd gdzie się znajduie — Ktoby o takowym zbiegu powziął wiadomość, raczy onego do Policyi dostawić.

M o d y

1 Pani Borge Mistrzyna różnych naypiękniejszych mod przybyła z St. Peterzburga do Wilna, robi różne z naywiększym gustem modne Suknie, Kapelusze i wszystkie Damskie ubiory, mieszka na ulicy Trockiej w domie W. Tarnowskiego Nadwornego Sowietnika pod Nrem 397 na pierwszym piętrze od Ulicy.